

SĖKMINGA PATIRTIS AUTISMO GYDYMUI SU PRIEMONE „Svetl“

Olga Zharkova (Kanada)

Straipsnio pavadinimas pats savaime suprantamas dalykas, ir geriau jo nesugalvoti. Galvos skausmai ir tėvų rūpesčiai, kai kyla vaiko raidos problemų, gali nugrimzti, jei naudositės unikalia „Svetl“ Programa ir tėvų begaline meile vaikui ir vienas kitam. Ilgas, bet sėkmingas gijimo procesas aprašytas išsamiai ir aiškiai.

Kai gimė mūsų pirmagimis, mes nesiskyrėme nuo daugelio kitų jaunų porų, mes, kaip ir visi kiti, eidavome į susitikimus su vaikų, šeimos ir kitais gydytojais.

Naiviai tikėdami altruizmu ir medicinos sistemos atlikėjų „išmintimi“, beatodairiškai vykdėm jų receptus ir klausėmės „neįkainojamų“ patarimų.

Žinoma, mes panaudojome smegenis pagal poreikį ir kaip priskirtosios egzistencijos programos pagal mūsų «materialų taikymą», **bet ne daugiau**. Bent jau manėme, kad tuo pasinaudojome. Anksčiau būdavo mūsų vaikų gydytojas, kurio protėviai kadaise pabėgo nuo gyvenvietės - dr. Martinas Kosoy, jis tėviškai prisipažindavo, kad jam taip malonu turėti reikalų su mumis, nes mes, –AH, esame tokie „protingi“ tėvai. Bet kas žino, gal jis turėjo su kuo palyginti? O gal jis tiesiog sakydavo visiems pastaruosius **30 metų**? Tai iš tikrųjų nebėra jau svarbu.

Mūsų mėlynakis riešutas augo nepaprastai greitai, per pirmuosius tris mėnesius jis padidino savo svorį dvigubai ir pagal visus rodiklius išplėtotas rajone 90–100% standartų, paprastai priimamų medicinos kabinetuose. Maždaug dvejų metų metu, per kitą vizitą pas gydytoją Kosoy, pranešėme, kad kūdikis jau gana paaugo ir ketiname aplankyti giminaičius Rusijoje. Jiems, kaip įprasta, garbingo Šiaurės Amerikos gyventojų požiūriu, buvo įteikta krūva budinčių komplimentų ir rimtas įspėjimas, kad Rusija yra trečiojo pasaulio šalis, kurioje klesti šimtai pavojingiausių ligų, o geriausias dalykas, kurį galime padaryti norėdami „išgelbėti“ savo mylimą vaiką, yra duoti jam dvigubą vakcinacijos dozę prieš išvykstant. **MMR** vakcina yra dviejų kartų kombinuota (tymų-raudonukės-kiaulytės) vakcina.

Atrodytų, ką čia galvoti, ne tik, kad kūdikis yra pirmagimis, kuris yra apsaugotas Tėvystės apsauga, bet ir suteikti jam maksimalią galią, kaip mums buvo pasakyta „apsauga“ nuo ligų prieš apsilankymą «**TARTARO**». Asmeniui, naudojančiam smegenis pagal jam pateiktus žinių «gabaliukus» - nekilo abejonių dėl tokio sprendimo teisingumo. Sąmoningumo žvilgsnio nebuvo ir pas mūs. Tada nežinojome apie izraelio profesoriaus A. Kotoko knygą „**Žiaurus imunizavimas**“. Bet šio profesoriaus kraujo brolis daktaras **Kosoy**, matyt, žinojo, bet daugiau apie tai vėliau. Beje, šneka ir mūsų gydytojo pavardė, bet ir knyga **G.P. Klimovo** apie

«Aukštąją Sociologiją», mes dar neskaitėm. ***Dabar net nesitiki, kad iš principo galima kažkaip gyventi nieko nežinodamas ir negalvodamas apie nieką?***

Vakcinacijos vaikas atsilaikė stabiliai, tačiau sunkumai buvo, atsirado bėrimas ir karščiavimas. Prabėgo mėnesiai, mes tęsėme be minčių egzistavimą pagal numatyto taikinio vektoriuje. Ir staiga vieną dieną, iš darželio, mes gauname oficialų pranešimą, kad mūsų vaikas nėra toks kaip visi kiti. Jau atrodė, kad mes patys pradėdame pastebėti, kad kažkas negerai, bet kažkodėl, vykdydami inerciją, mes ir toliau tai šepėčiojome ir slepėme galvas smėlyje. Sakoma tiesa, kiekvienam iš mūsų gyvenimas paruošė «dėdę Beną», kuris turi mirti. Mums abiem tai nebuvo pirmas dėdė Benas, matyt, jau ne pirmą kartą nesuprantame įspėjimų, todėl

dėdės tampa storesnės ir sunkesnės. Juk tada nežinojome frazių N.V. Levashovo, kad mūsų gyvenimas yra tarsi evoliucinis *Biatlonas*, kuriame kiekvienas atletas slidinėjime teikia viską maksimaliai, o paskui šaudamas turi pasiekti daugiausiai taikinių. Tas, kuris neišlaiko gyvenimo testo, yra priverstas bėgti kitą ratą, o tada vėl šaudyti.

Taip žmogus vystosi pagal **Oktavos dėsnį**. Kiekvienas sekantis plėtos etapas yra du kartus didesnis nei ankstesnis.

O kas gi buvo negerai su kūdikiu? Iš mūsų šeimos nuotraukų aiškiai matyti, kad iki 2 metų amžiaus vaikas turėjo labai aiškų akių kontaktą. Mes taip pat prisimename, kad jis atsiliepė į savo vardą ir pradėjo tarti keletą žodžių. Po 2 metų nėra nei vienos nuotraukos, kurioje vaikas aiškiai žiūrėtų į fotoaparata. Jis nebegalėjo sutelkti žvilgsnio, visuomet žvilgtelėdamas į šoną. Buvo nenormalus potraukis miltams (glitimui), jusliniams (vanduo, smėlis, plunksnos, akmenukai ir kt.), daiktų sukimui, obsesiniams žaislams, dažnas ir vis sustiprėjantis bendras žmogaus dirglumas. Tokiu atveju vaikas dažnai atsiriboja nuo išorinio pasaulio, einant į sensorika arba veikiamas glitimo. Jo esmei atrodė, kad nepakenčiamas yra toksinų apsinuodijęs kūnas. Bet šią išvadą galėjome padaryti tik daug vėliau, susipažinę su N.V. Levashovo darbais.

Kosoy gydytojas elgėsi nepaprastai keistai, kai pirmą kartą paminėjome simptomus, kuriuos pas vaiką pastebėjo darželyje. Įspūdinga „tėviška“ bendravimo kaukė kažkur dingo, ir pasirodė išsigandęs senukas, kuris pirmiausia pareiškė, kad visa tai įvyko ne dėl skiepy. Atrodytų, iš kur jam žinoti, kas ten buvo ir nuo ko. Tačiau toliau tardant paaiškėjo, kad jis tikrai žinojo, kad tai autizmas. Ir per pastaruosius keletą metų autizmu sergančių vaikų skaičius išaugo eksponentiškai. Dabar oficialiai Amerikoje kas **50-as** vaikas serga autizmu. Ir pagal oficialią versiją tai yra genetinė liga. Ką ir papasakojo mums Kosoy, tuomet mes nieko nežinojome apie tai ir jam nepareiškėme jokių pretenzijų.

Gal tai tikrai genetinė vienos mažos etninės grupės liga, per amžius glaudžiai susijusi kraujomaiša, praktikuojama šioje grupėje, sukėlusį daugybę įgimtų

patologijų. Įskaitant psichinio pobūdžio patologijas. Tačiau tik vėliau mes sužinojome apie išsigimimo reiškinį, tokį išsamiai aprašytą **G.P. Klimovo** knygoje. Tuo metu iš **N.V. Levashovo** darbų, mes sužinojome apie **socialinio parazitizmo reiškinį**, kuris labai glaudžiai susijęs su degeneracijos reiškiniumi. Šie du socialiniai reiškiniai nėra pažįstami paprastam žmogui, jie nėra mokomi mokyklose ir universitetuose, nerasite darbų šiomis temomis bibliotekose, išskyrus gal senovinę „**Sparta**“, bet mums nepasisėkė gyventi tą šlovingą laiką.

Pagal socialinio parazitizmo kanonus, geriausias būdas manipuluoti masių sąmone yra perėjimas nuo konkretaus prie bendro ir atvirkščiai socialiniams parazitams palankiose situacijose. Būtent taip atsitiko ir su **autizmu**. **Konkretus vienos etninės grupės išsigimimo atvejis buvo užfiksuotas dokumentais ir numatytas visai žmonijai**. Toks žirgo judesys ant galvos padėjo farmakologinės mafijos «**galvoms**», pirma, **išsaugoti savo pelną**, antra, **nuslėpti vakcinų žalą**, trečia, **paslėpti degeneracijos faktą, kuriam dauguma jų jautrūs**, ketvirta, **užmaskuoti socialinius parazitus tarp pagrindinių gyventojų**, kurie dabar taip pat gavo psichikos sutrikimą, kurio simptomai panašūs į degeneraciją.

Visa tai mes turėjome sužinoti ir suvokti. Prasidėjo skausmingas sąmonės suirimas. Laukinis stresas ir depresija. Tiems, kurie gyvenime jau yra sutikę «dėdę Beną» (rusai kartais jį vadina Kondratu), tai suprantama be papildomo patarimo, likusiems patarimas, laikytis savo labui, kol turit šią galimybę, tačiau nepamirškite apie «**Biatloną**». Šis dalykas tikrai veikia.

Atrodė, kad kampanijos pas gydytojus ir specialistus niekada nesibaigs. Ir svarbiausia, jokių rezultatų. Niekas nieko negali pasakyti. Paaiškėjo, kad net gydytojai nesupranta, kas yra autizmas ir kaip jį gydyti. Suprantama, oficialioji versija tiesiog sujungia daugelį simptomų iš skirtingų izoliuotų patologijų į vieną platų apibrėžimą taip, kad hiperaktyvumas ir visiškas sąmonės atsiribojimas yra laikomi autizmo požymiais. Beje, tuo metu **AIDS** apibrėžimas buvo suformuluotas lygiai taip pat, tačiau **Janine Roberts** knyga „**Baimė nematomam**“, tada mes taip pat nespėjom perskaityti.

Išbandę homeopatiją, įvairius logopedus ir kt., galų gale apsisprendėme dėl IBI terapijos metodo. Tiesą sakant, tai yra įprastas mokymas. Autistiški vaikai mokomi tam tikrų pagrindinių įgūdžių, kaip pasisveikinti, kaip atsiveikinti, kaip elgtis prie stalo, kaip valytis dantis - pakartotinai vaidinant tas pačias situacijas. Tai, žinoma, labai perdėta, nes psichologai mokymo tikslais yra sugalvoję visokių gudrybių. Bet esmė ta pati. Svarbiausias dalykas, kuris mus sudomino, buvo galimybė bendrauti su patyrusiais specialistais mokant vaikus, turinčius elgesio sutrikimų. Vaikai, žinoma, tai buvo pragaras visus pirmus metus.

Mes mokėjome nuo **1 000 iki 2 500 USD** per mėnesį, kad pamatyti, kaip vaikas laužomas psichologų. Priešui to nepalinkėsi. Bet mes jau esame išlaikę psichologinį mokymą, dėl skiepijimo. Prasmė ta pati.

Tuo pat metu vyko supratimo procesas. Kažkuriuo metu mes aiškiai supratome, kad tikrasis autizmo mechanizmas yra **toksinas, kuris sutrikdo nervų komunikacijas smegenyse ir nugaros smegenyse, įvykusį apsinuodijimą timerosalu, gyvsidabrio konservantu, naudojamu vakcinose**. Galbūt toksinų kilmė buvo kitokia, tačiau vienintelė svarbi mintis buvo ta, kad kažkaip reikia išvalyti

(detoksikuoti) vaiko kūną, kad būtų galima išvalyti nervų ląsteles nuo susikaupusių toksinų ir taip atkurti iškreiptus informacijos kanalus. Tie detoksikacijos metodai, kurie plūduriavo paviršiuje, mums atrodė dar labiau blogi ir jie gresia pavojingu šalutiniu poveikiu.

Įdomus dalykas yra tai, kad dauguma vaikų, kuriems diagnozuotas autizmas, turi tam tikrą žarnyno sutrikimą. Pavyzdžiui, mūsų mažylis turėjo nevirškinamą glitimą. Štai kodėl jis vienu metu buvo priklausomas nuo duonos. Jo kūne trūko virškinimo fermentų, kurie suskaidytų glitimą, todėl šis elementas kaupėsi kaip toksinas ir darė dar narkotinį poveikį.

Buvo labai aišku, jei vaikas gauna baltos duonos - jis be galo laimingas 15-30 minučių, paskui jis reikalauja daugiau. Jei negauna dozės, skilimas prasideda iki isterijos. Gavęs kitą dozę, vaikas nusiramina ir esmė išnyksta iš savo kūno, kol baigsis veiksmas glitimo, bendrauti su juo tokiu metu yra absoliučiai nenaudinga užduotis. Kaip vėliau sužinojome iš Aleksandro Palienko paskaitų apie čakrų energiją, žarnynas (geltonoji čakra) yra savotiškas žmogaus kūno antenos rezonatorius, jis veikia kaip energetinės informacijos komunikatorius, priimdamas informaciją, rezonansas su kuria įmanomas, atsižvelgiant į perdavimo pajėgumus, individualus kiekvienam asmeniui.

Don Chuanas Carlosas Castaneda apibūdino asmens pralaidumą kaip jo aprašymo lentelių dydį. Taigi autizmas yra pažeidimas asmens bendravimo su išoriniu pasauliu, ypač dėl žarnyno sutrikimų. Išgydymas jo yra ne mažiau svarbus aspektas nei neuronų kelių valymas nuo toksinų.

Šiuo metu mums pasisekė susisiekti su **Michailu Dekhta**, vienu iš autobiografinės-knygos herojų **N.V.Levashovo** - „**Mano sielos veidrodis**“. Paaiškėjo, kad jis yra laisvas ir nepaisant mūsų pirminės trinties, jis nedelsdamas pradėjo dirbti. Mūsų mėnesinės išlaidos padvigubėjo, bet greičiausiai grynai slavų įgimtas darbingumas ir vergiška sąmonė padėjo išlaikyti šį gyvenimo etapą, kai darbo dienos dažnai baigdavosi **23 val.**, o prasidėdavo **6 ryte**.

Turime pagerbti Mychailą. Būdamas artimas draugas **N.V.Levashovo** bėgant per **25** metus, be abejo, sugebėjo daug ko išmokti iš **Nikolajaus**. Pirmuosius jo nuotolinio gydymo telefonu rezultatus mes matėme jau kitą dieną po pirmojo seanso. Vaikas pabudo kitoks. Jis buvo daug energingesnis, pakili nuotaika, didelis skirtumas su ankstesnėmis dienomis ir mėnesiais. Mes ėmėm **4** pamokas po pusvalandį per savaitę, o tarp pamokų vaikas gėrė energetinį-informacinį struktūrizuotą vandenį su gydymo programa. Aišku, stebuklas neįvyko, nors labai norėjosi. Nepaisant to, progresas buvo lėtas, tačiau be abejo, elgesio anomalijos mažėjo, tantrumų pasitaikydavo vis mažiau.

Buvo aiškiai matyti, kad vieno gydymo seanso pakankamai daugiausia 3 dienom. Po to pradėdavo blogėti bendra būklė ir vaiko elgesio pablogėjimas. Todėl mes stengėmės nenutraukti gydymo. **Be abejo, mes patyrėme visus gydymo malonumus, buvo ir viduriavimas, ir odos bėrimai. Tai yra visas šalutinis organizmo detoksikacijos (apsivalymo) poveikis.** Arba perdozuoto struktūrizuoto vandens, kelis kartus patekome į bėdą, kai vaikas pergerdavo šio vandens. Ir jis paprastai yra labai tvarkingas, ir mylintis švara nuo vaikystės patekdavo į labai nepatogias situacijas.

Po metų mes pastebėjome šiuos pokyčius:

1. Padidėjęs bendras tonas ir energija.
2. Dikcija patobulėjo. Savikontrolė.
3. Išaugo susidomėjimas aplinkinio pasaulio pažinimu.
4. IBI terapeutai pastebėjo staigų testų balų pagerėjimą. Rezultatai stabiliai pasiekė arba viršijo **100%**.
5. Darželio auklėtojai buvo nustebinti, kai vaikas pradėjo mokytis iš kitų vaikų įgūdžių, pavyzdžiui, kaip jis išmoko kovoti ir saugoti save, tuo tarpu anksčiau patyčios galėjo jį įžeisti.
6. Pradėjome vaikščiojant su vaiku, tyrinėti transporto sistemas mieste, autobusus, metro, kur anksčiau dėl netinkamo elgesio atrodė tiesiog nerealūs.
7. Po praėjusiųjų metų pakartotinių bandymų pripratinti vaiką prie puoduko, kūdikis staiga pats ėjo į gazoną, o dauguma vietinių jo bendraamžių vis dar vaikšto sauskelnėmis.
8. Dietos nuostatos pasikeitė, vaikas žymiai praplėtė produktų asortimentą.
9. Pagerėjo klausos suvokimas, jautrumas prašymams, kontaktas su akimis (nors IBI terapeutai dirbo prie to, nepaisant to, staigus pagerėjimas atėjo būtent iš Michailo).
10. Vaikas tapo poliglotu, garsius žodžius iš anglų kalbos išversdamas į rusų kalbą ir atvirkščiai. Čia įdomūs jo radiniai, kuriuos **Michailas Zadornovas** galėjo įvertinti. Pavyzdžiui, jis vis dar vadina akinius - akimis. Taip yra todėl, kad angliškai akiniai yra akis. Ir šaknis yra viena protoslavų kalba. Jam nėra jokio skirtumo, akis ir viskas. Prisiminkite, kad IBI terapija buvo vykdoma tik anglų kalba. Bet vaikas pradėjo kalbėti vienu metu dviem kalbomis, iškart traukdamas paraleles ir aiškiai pereidamas į atitinkamą kalbą, priklausomai nuo aplinkos.
11. Simptomas jautrumo odos sintetiniams medžiagoms žymiai sumažėjo. Tantrumų skaičius beveik išnyko. Anksčiau tantrumai buvo kelis kartus per dieną.

Mes tęsėme reguliarius **Michailo** vedamus gydymo užsiėmimus per ateinančius dvejus metus, su trumpomis pertraukomis. Buvo daug kitų teigiamų pokyčių, žinoma, buvo ir laikinų trūkumų, kurie neišvengiami, tačiau kiekvieną kartą neigiama švytuoklės amplitudė tapo mažesnė ir pusiausvyros būsena judėjo toliau link teigiamų pokyčių. Po maždaug dvejų metų reguliarių užsiėmimų **Michailas** mums pasakė, kad berniuko energijos pralaidumas pastebimai padidėjo, o vieta, kur anksčiau buvo «**butelio kaklelis**», ribojantis jautrumą gydomiesiems efektams,

nebėra problema. Vaikas ėmė absorbuoti gaunamą energiją kaip kempinė. Po šešių mėnesių Michailas teigė, kad gydymas baigėsi, o teigiami pokyčiai buvo fiksuoti subtilioje plokštumoje ir artimiausiu metu turi materializuotis fizinėje plotmėje.

2012 m. gruodžio mėn. prasidėjo pereinamasis laikotarpis, nepaisant jo geros sveikatos, kūdikis sunkiai susirgo, o vėliau mes su juo. Po to kažkaip atsitiko, kad „**SvetL**“ kompleksas prie mus prilimpo, nors niekada apie tai nesvajojome, manydami, kad visų pirma to reikia Rusijoje. Tačiau kai atsirado galimybė, mes su malonumu įsigijome „**SvetL**“.

Verta pabrėžti įsigijimo istoriją. Faktas yra tas, kad **2010 m.** Pradžioje, kai dar nebuvo girdėti apie Levashovo technologijas, mes parašėme laišką Nikolajui Viktorovičiui, kur ir paklausėm, kaip jis patartų išgydyti mūsų negalavimą. Atsakymo, kaip ir daugeliui kitiems, nebuvo, tačiau buvo įtarimų, kad atsakymas bus pateiktas kitu būdu, todėl nereikalavom. Ir **2012 m.** Pabaigoje, atsitiktinai, per pažįstamus pavyko su Škrudnevu pasikalbėti apie Levashovą ir jo naujas technologijas. Fiodoras Dmitrijevičius, sužinojęs apie neatsakytą mūsų prašymą, iškart prisiėmė atsakomybę ir viename iš pokalbių pasakė: „**Aš vis dar turiu įsipareigojimą jums - tai Jusų Sūnus**“. Mes nebandėme išsiaiškinti, iš kur atsirado ši prievolė, o tik nusipirkome įrenginį ir pradėjome juo naudotis.

Nepaisant to, kad prietaiso kaina užsienio pirkėjams daug kartų brangesnė nei vietiniams, šis variantas gana greitai atsipirko palyginti su individualiomis gydymo sesijomis. *Kartais sunku suprasti žmones, kurie pradeda kalbėti apie per didelę prietaiso kainą, nes tai ne keptuvė ir ne inhaliatorius. Tai **jūsų sveikata**. Kam bus reikalingi butai ir automobiliai, **jei nėra sveikatos? Tokiais atvejais iškart akivaizdu, kad žmogui tikrai nereikia prietaiso.***

*Jo kaina iš tikrųjų yra labai maža, rinkoje pilna prietaisų, kurie diagnozuoja aurą ir niekaip negydo, o kainuoja dešimt kartų daugiau nei „**SvetL**“ ir tuo niekas nepasipiktino, paradoksas? Žvelgiant iš šios perspektyvos, mus labai sužavėjo **F.D. Shkrudnevo** požiūris į prietaisų pardavimą, kainos jau buvo pakartotinai sumažintos ir toliau mažės. Kaip po to kai kuriems kritikam pasuko liežuvius pavadinti jį prekybininku, Rusui sunku suprasti.*

Iškart po prietaiso įjungimo pajutome neįprastą būseną, artimiausią palyginimą, tokią jaudulio būseną kaip prieš baigiamąjį egzaminą. Jausmas, kad kažkas nuskaito ir sukrėtė visą tavo kūną, truko kelias dienas, paskui praėjo. Kaip vėliau perskaitėme kitų vartotojų apžvalgose, tai yra visiškai normalus prietaiso šalutinis poveikis. Be to, prietaisas veikia visus šeimos narius, ir yra įtarimų, kad ne tik šeimą, bet pavyzdžiui, kaimynus. Aplink mus geriantys kaimynai parduoda savo būtą ir išvyksta, pažiūrėsime, kas įsikurs jų vietoje. Be to, yra ir kitų neįprastų socialinių reiškinių stebėjimų, tačiau apie tai kalbėti dar anksti. Pirmasis pokytis, kuris įvyko tarp visų šeimos narių, yra pozityvus požiūris į viską stabilizavimasis, net ir pačioje sunkiausioje stresinėje situacijoje, „**SvetL**“ palaiko kūno energiją aukštomis oktavomis. Tai ypač išryškėjo vaikui, kuris, pasibaigus Michailo sesijoms, prarado šiek tiek tonuso ir dažnai buvo blogos nuotaikos, ypač po ligos ir prieš įsigydamas prietaisą.

Pateikiame pakeitimus per pirmąsias dvi naudojimo savaites:

1. Žymiai padidėjęs nervų sistemos stabilumas. Psichozės visiškai išnyko. Vienas iš pavyzdžių yra jo absoliutus neįtampa kitų žmonių įkyrumui ir psichozėms. Pavyzdžiui, jai verta tiek prisiekti, kad anksčiau jis galėjo verksti ar protestuoti, dabar jis klausys tyliai ir tada pasakys, kad jam nepatinka, kai jie taip garsiai prisiekia. Jis taip pat tęsia darbą su IBI terapijos instruktoriais, kur jis ruošiamas pirmajai klasei. Centre buna daugybė kitų vaikų, turinčių Dauno sindromą ir įvairių tipų autizmą, kurie dažnai «mušasi» su isteriniais traukuliais. Ne kiekvieno suaugusiojo psichika sugeba atlaikyti tokį reginį, o mūsų kūdikis gali ramiai valgyti bananą, kai šalia gulintis vaikas plaka

isterijomis. Tuo pačiu metu mūsų mažylis visada parodo nerimą keliantį vyresniojo rūpestį dėl kitų vaikų, ypač jei jie yra vežimėlyje.

2. Ženkliai patobulintas žodynas, išplėsta bazė žodinio bendravimo. Visa juokinga situacija yra ta, kad mūsų terapeutai trejus metus kramto angliškus žodžius ir frazes, naudodamiesi skirtingais būdais, kuriuos sukūrė «gudrūs» psichologai Vakarų tyrimų institutuose. Mes nuo pat pradžių išsikėlėme užduotį natūraliai ugdyti vaiko rusų kalbą. Ir mums pasisekė, iki šios dienos jis daug geriau kalba rusiškai. Pastebėjome, kad vaikas suprato principą morfologinio rusų žodžių formavimosi, ir jis pats ėmė formuoti žodžius, keisdamas priešdėlius, priesagas, galūnes, dažnai klaidingai tardamas išimčių žodžius. Tačiau pats faktas iššifruoti rusišką žodį formavima kainuoja labai daug. Jei tai tik galėtų suvokti mūsų anglakalbiai autizmo specialistai.

3. Ryškiai pagerėjo susikaupimas ir mąstymas. Vaikas sugebėjo daug ilgiau susikaupti ties tyrimo tema. Šis parametras padidėjo nuo **10** minučių iki maždaug **30** minučių, o po to dar daugiau.

4. Minties procesas kokybiškai pasikeitė. Pradėta atsekti daugybę loginių ryšių, kurie užklumpa vaiką minint objektą.

Buvo pastebėtas visiškas virškinimo sistemos atstatymas, berniukas gali be jokios baimės valgyti kepinus. Jo būklei nebėra jokios įtakos. Dar prieš šešis mėnesius narkotinis glitimo poveikis išliko, nors ir nedaug. Apskritai vaikas pasikeitė teigiamai. Pvz., Jums nebereikia atiminėti kovojant „iPado“, užtenka pasakyti - šiandien jau nustok žaisti, padėk kompiuterį į savo vietą ir viskas vyksta savaime, be jokios trinties. Nereikia slėpti „iPado“ iki vakaro. Jis guli matomoje vietoje ir kūdikis jo neliečia iki **19** val., kai jam bus duota laiko mėgstamiems žaislams.

Pokyčiai po trijų mėnesių naudojimo:

1. Kol IBI instruktoriai ir toliau graužia angliškus žirnius prie psichologinės dogmos sienos. Vaikui įsisavinus morfologiją, prasidėjo žodžių susiejimo ir sakinių formavimo rusų kalba procesas.

2. Svarbiausias pokytis, pagaliau, prasidėjo dvišalis dialogas. Prisipažinkime, buvo laikas, galvojome, kad ši akimirka niekada neateis. Žinoma, Michailas mus perspėjo, bet po visu biatlonu buvo sunku patikėti.

3. Vaikas tapo daug švelnesnis, nuolat bučiuojasi ir apkabina tėvus, jis patenkina net kartais ir instruktorius, ir auklėtojus. Bet jis taip pat pradėjo būti neklaužada, dėl kai kurių jo gudrybių mokykloje turiu parausti. Beje, mokykloje stebuklingai susirinko mokytojų komanda, kurie visi jaučia atgarsį su vaiku, ir akivaizdu, kad jie myli kūdikį, o jis juos myli. (žinoma, pasirinktinai).

4. Dar prieš informuodami centro instruktorius apie bioenergetikos prietaiso naudojimą, iš jų gavome pranešimus, kad staiga pradėjo progresuoti. Tarp dviejų kūdikių gimė draugiška meilė. Tiesa, po mūsų pokalbio su instruktoriais jie iškart rado logišką paaiškinimą stebėtino reiškinio psichologijos požiūriu. Nuo to laiko mums nieko daugiau nebuvo papasakota.

5. Parengiamosios grupės mokytojai išdidžiai mus informavo, kad kūdikis pirmą kartą garsiai skaitė knygą anglų kalba likusiems grupės vaikams. Apskritai, dabar jis skaito viską iš eilės, kai keliauja transportu ar vaikšto, nesvarbu. Jis skaičiuoja bent nuo nulio iki šimto ir atvirkštine tvarka abiem kalbomis ir lengvai persijunge tarp jų. Jie išmokė jį skaityti ir skaičiuoti - **IBI** centro dėstytojai, todėl jų nereikėtų atmesti. Jis žino rusiškas raides, bet kol kas neskaito. Netrukus pradėsime nagrinėti «Pradines» raides.

6. Po kitų dažnių pakeitimo **2013** m. balandžio **12** d. vaikas staiga atsisakė valgyti ir keletą dienų tiesiog badavo, pasak Michailo, jis turėjo pokyčių skrandyje per visą jo tūrį. Sužavėti panašaus spontaniško bado epizodo, kurį aprašė Svetlana Levashova savo neįkainojamoje knygoje „**Apreiškimas**“, nusprendėme pasitikėti intuicija. Ir pagal budrią kontrolę „**SvetLo**“, viskas baigėsi laimingai, po kelių dienų apetitas grįžo. Ir kūdikis dar kartą pademonstravo galingus pokyčius sąmonės lygmenyje, pradžiuginus tuo tėvus.

Žinoma, ne viskas buvo taip sklandu, kaip gali pasirodyti. Mes praėjome per didelę galios dozę ir netinkamą darbo režimų nustatymą. Ant odos vėl buvo bėrimas, viduriavimas ir apyvarpės uždegimas (visa tai dėl pašalinimo toksinų iš organizmo). Bet kiekvieną kartą mes įtraukėme poveikį atitinkamam organui ir uždegimas vyko dienos metu. Mes taip pat naudojome **Prietaisą** skausmo malšinimo režimu, dislokacijų ir peršalimo ligų gydymo, net egzotiška forma, eksperimentuodamas keičiant odekolono kvapą, kūdikis teigė, kad naujas odekolonas „skaniai kvėpia“, o prieš tai buvo aštrus pelynų aromatas. Mūsų pokalbyje **F.D. Shkrudnevas** pripažino, kad tai apgailėtinas nesusipratimas, kad kuriant „**SvetL**“ kompleksą, buvo pamiršta tokia liga kaip autizmas. Tai reiškia, kad

nėra mygtuko, į kurį vienu paspaudimu būtų įtraukta išsami ekspozicijos programa. Todėl Fiodoras Dmitrievichas asmeniškai davė mums nurodymus, kokias kūno sistemas įtraukti į autizmo gydymą, už ką jis yra labai dėkingas, nes tą patį laiką jis galėjo skirti padėti daugiau žmonių, tačiau jis pasirinko kūdikio labui.

Baigiant šią nuolankią savo patirties apžvalgą „SvetL“ komplekso panaudojimo, visų pirma norėčiau padėkoti jo kūrėjui **Nikolajui Levashovui**, jo artimam bičiuliui Michailui Dekhta, be kurio su mūsų vaiku viskas galėtų būti visiškai kitaip, nes iš Nikolajaus darbų žinome, kad kiekvienam išsivystymo lygiui yra savo evoliucijos «durys» į kurias būtinai reikia spėti. Ačiū ir ištikimajam Nikolajaus kolegai Fiodorui Šrudnevui, kuris mus sutiko laiku, asmeniškai Elenai

Bittner už laiku neįkainojamus patarimus, ypač laikantis dietos be glitimo ir, žinoma, visai komandai „SvetL“, nesavanaudiškai dirbanti «Žmonijos» labui. Be abejo, ačiū «**likimo biatlonui**», su visomis jo pamokomis ir egzaminais, be kurių nebūtume sutikę tiek daug tikrų žmonių ir nebūtume išmokę tiek daug tiesos aspektų apie sukurtą pasaulį. Kas mums taip greitai ir efektyviai padėjo pakilti evoliucijos kopėčiomis, net nepaisant tokių smulkmenų, kaip augmenijos praradimas vyro «smegenų erdvėje».

P.S. Norėčiau įspėti įspūdingus skaitytojus, trokštančius stebuklo. Spontaniškas išgydymas yra labai retas reiškinys, todėl mums prireikė **3** ilgų metų ir daugelio tikrų profesionalų, net ir be «med.diplomų», bet su šilta širdimi, kad įveiktų šį sunkų negalavimą.

Tačiau negalima atmesti galimybės, kad mūsų vaikas turėjo lengvą autizmo pavidalą, ir mes pradėjome spręsti šią problemą ankstyvoje stadijoje, kai vaiko smegenys tik pradėjo formuotis, ir mums pavyko išokti bėgimo laiku į išeinančio evoliucijos vystymosi traukinio laiptelius. Jei «**evoliucijos durys**» būtų užsiblokavusios anksčiau, rezultatai galėjo būti visiškai kitokie.

Bet jei negailestingas likimas jau pramušė evoliucijos duris priešais jūsų vaiką, tada bent jau „SvetL“ gali išvalyti smegenis ir vaiko kūną nuo teršalų su toksiniais, ir jūs galite lengva širdimi pamiršti visas šias neapykantos kupinas ligas, psichozes ir elgesio anomalijas, kurias jau nepastebimai tapo jūsų gyvenimo dalimi.

